

BRASNYÓ ISTVÁN VERSEI

ATTÉTELEK

1

Mit látsz ily nagy magasságból
embernyi szemmagasból
mit is láthatsz

A másképpen nézés csak
az egyetlen remény
ha a szürkéséget felszeleteled

Bizonytalanja a nagy munkának

2

Sok munkánk van gyönyörű sok munka
Neve van a fűnek és az oszlopnak is neve
És még egy oszlopnak amit a nap vetít

Az élet névtelen csupán

Sok-sok munkánk van gyönyörű sok munka

3

Fáklyát a tűznek
lobogjon
A víznek vasat
zubogjon
Tengert a földnek
ugorjon
Követ a kőnek

villogjon
Mellnek mellet
ropogjon

Fények sáncaiból
rárontunk-e
a szélkakasokra

Jó szelek?

Hahó
szelek

Jó szelek!

Velünk a nap
bíbor hordája

A legelső kőre
le nem rogyunk

El nem szalasztjuk
a legelső igaz
éjszakát

4

gobbynak

Fölfelé egy lépés
egy lépés lefelé
összesen semmi

Egy lépés előre
egy másik hátra
helyben vagy
a világ színe előtt

Csak te lépsz-e így míg
a fénynyáj a zöldben legelész
s ez-e vajon
hangjaink mezeje

(Már a világ is
egy elkevert csorda a
bozótosban

Szerencsére a miénk)

REMÉNY SZERINT

Egyként élünk és
egyként veszünk majd;
vigasztalódj!

Eső elé feszít hálót a pók,
és bátran befalja hálóját
ha az eső megered.

Így néz tiszta zug után,
ami megvédi egy időre,
pontosan annyi időre,
amennyire szüksége van.

A MADÁR PÉLDÁZATA

Más és más alakban újra látom,
meqlátom a szemedben és
figyelem azt a madarat.

Berepül az én szemembe,
a nap kifakul,
de a felhők lánngá tornyosulnak.

A madár csak énekel egyre,
egyre magasabban és egyre hangosabban,
egyre ismétlődik bennem.

Mindig jobban megközelíti
volt-magam s tűnő magamat:
látom, egyedül maradok.

Más és más alakban újra látom,
meqlátom a szemedben és
figyelem azt a madarat.

Az esők szökésével
minden madár helyett
magamat látom a szemedben.

A fák nevébe már nem úgy rejtőzöm
ahogy azelőtt,
jobb nevet találtam
és hagyom azt a madarat.